

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 128.519 van 25 februari 2004  
in de zaak A. 118.797/VII-26.181**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat J. TROCH,  
                  kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,  
                  Amerikalei 73

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Binnenlandse Zaken.

---

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Pakistaanse nationaliteit, op 21 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 24 december 2001 tot weigering van regularisatie en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 11 maart 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 3 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 december 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TROCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 28 januari 2000 heeft de verzoekende partij een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de artikelen 2, 2/ en 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1.2. De derde Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft op 23 oktober 2001 een ongunstig advies verleend betreffende de aanvraag van de verzoekende partij. Dit advies luidt als volgt:

"Overwegende dat verzoeker zijn identiteit naar behoren aantoonst door middel van zijn Pakistaans paspoort en identiteitskaart;

Overwegende dat verzoeker zijn aanvraag tot regularisatie baseert op art. 2, 2/ en art. 2, 4/ van de Wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën, van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; dat hij ter zitting afstand doet van artikel art. 2, 2/ (zie PV zitting);

Overwegende dat appellant in 1992 een asielaanvraag indiende die onontvankelijk werd verklaard op 17 november 1992; dat appellant enerzijds een brief neerlegt gericht op 18 mei 1993 aan het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen doch dat anderzijds uit de politierapporten in het dossier van de Dienst vreemdelingenzaken blijkt dat appellant nooit werd aangetroffen op zijn opgegeven woonplaats;

Dat verzoeker verklaart dat hij op 1 oktober 1999 in België verbleef doch dat dit niet met relatieve zekerheid vast te stellen op is basis van de neergelegde stukken;

Dat noch ter zitting noch uit het administratief dossier van de regularisatiecommissie blijkt dat verzoeker het bewijs kan leveren van een continue aanwezigheid in België van meer dan zes jaar;

dat verzoeker ter zitting stelt dat hij de voorbije jaren sporadisch als metser werkte bij Indische mensen; dat hij leefde met de steun van zijn neef uit Nederland;

dat verzoeker evenmin duurzame sociale bindingen aantoont met de Belgische gemeenschap; dat er geen humanitaire redenen zijn om de toestand van verzoeker te regulariseren;  
dat hij de Nederlandse taal niet spreekt;".

1.3. Op 24 december 2001 heeft de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie.

"De Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft mij, overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, gevat met een ongunstig advies voor beslissing inzake uw aanvraag tot regularisatie, door U ingediend bij de Burgemeester te ANTWERPEN, op 28/01/2000 en dat het nummer 20602000012803140 draagt.

Ik heb beslist dit advies, waarvan ik de overwegingen onderschrijf en als de mijne overneem, en waarvan U in bijlage een kopie vindt, te volgen.

Overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State beschikt U over 30 dagen om een verzoekschrift tegen deze beslissing in te dienen."

Dit is de eerste bestreden beslissing;

Op 11 maart 2002 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ter kennis gebracht, dat als volgt luidt:

"Reden van de beslissing :

- Verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al. 1, 2/ van de wet van 15/12/1980).

Motivatie in feite :

- De regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 24.12.2001.

- De asielaanvraag ingediend door betrokkene werd definitief afgesloten.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt betrokkene gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

Dit is de tweede bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel stelt dat de motiveringsplicht wordt geschonden aangezien uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de minister van Binnenlandse Zaken met haar brief van 6 december 2001, en de daaraan toegevoegde stukken, rekening heeft gehouden; dat uit de bewoordingen van de bestreden beslissing niet kan worden opgemaakt of de minister voornoemde brief en de bijgaande stukken heeft betrokken in zijn beslissing; dat de verzoekende partij verder stelt dat de motiveringsplicht eveneens wordt geschonden doordat in het advies van de Commissie niet wordt gemotiveerd waarom het door haar voorgelegde huurcontract niet volstaat als bewijs

van verblijf op 1 oktober 1999, terwijl hetzelfde contract in andere dossiers wel voldoende werd geacht als bewijs;

Overwegende dat de verplichting van de administratieve overheid om te antwoorden op de door de bestuurde aangevoerde argumenten of bezwaren in beginsel uiteraard slechts geldt in de mate dat deze argumenten of bezwaren in het kader van een tegensprekelijke procedure worden naar voor gebracht; dat uit de samenlezing van de artikelen 3, 4, 10 en 11 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet) blijkt dat het tegensprekelijk karakter van de regularisatieprocedure in de regel beëindigd is wanneer de Commissie voor Regularisatie haar advies ter kennis van de aanvrager en de minister heeft gebracht; dat trouwens artikel 12, § 1, tweede lid van deze wet enkel een tegensprekelijke procedure bij de minister van Binnenlandse Zaken voorziet wanneer, nadat het secretariaat van de Commissie voor Regularisatie heeft vastgesteld dat het bij de aanvraag gevoegde dossier onvolledig is, de Commissie een negatief advies voor beslissing aan de minister overmaakt; dat zulks te dezen niet het geval is; dat het middel in dat opzicht niet gegrond is; dat de beschouwingen die de verzoekende partij daarnaast wijdt aan het huurcontract ter sprake komen in het tweede middel;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in wat als een tweede middel kan worden beschouwd betoogt dat het vertrouwensbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en artikel 2, 4/ juncto artikel 9, 9/ van de Regularisatiewet werden geschonden doordat noch haar verblijf op 1 oktober 1999, noch een ononderbroken verblijf van meer dan zes jaar, noch duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen bewezen worden geacht; dat zij stelt dat dit in tegenspraak is met “de soepele interpretatie van de wet die door de Algemene Vergadering van de Kamers werd aanvaard” en met andere adviezen gegeven door de Commissie en daaropvolgende beslissingen in gelijkaardige dossiers; dat zij uiteenzet dat zij een huurcontract neerlegde met ontvangstbewijzen van de betaalde huur, terwijl dit contract was afgesloten samen met drie andere personen waarvan twee tevens een aanvraag tot regularisatie hadden ingediend en dit contract als bewijsstuk hadden aangewend, wat door de Commissie werd aanvaard; dat zij verder betoogt dat zij een aantal documenten, waaronder getuigenverklaringen, had overgemaakt waaruit haar integratie in de Belgische samenleving blijkt; dat zij eveneens stelt dat het bewijs van een langdurig verblijf in het Rijk ook meteen het bewijs oplevert van het bestaan van duurzame sociale bindingen;

Overwegende dat de verzoekende partij kritiek uitbrengt op de overwegingen van het advies van de Commissie voor Regularisatie, die, volgens haar met schending van de motiveringsplicht, geen rekening heeft gehouden met het voorgelegde huurcontract; dat dit beweerdte motiveringsgebrek echter geen afbreuk doet aan de vaststelling van deze Commissie dat er geen humanitaire redenen, noch duurzame sociale

bindingen zijn om de toestand van de verzoekende partij te regulariseren; dat om in aanmerking te komen voor regularisatie overeenkomstig artikel 2, 4/ van de Regularisatiewet uit de samenlezing van artikel 2, 4/ en 9, 9/ van deze wet duidelijk blijkt dat de vreemdeling die reeds daadwerkelijk op het grondgebied verblijft op 1 oktober 1999, voorafgaandelijk het bewijs dient te leveren van zijn aanwezigheid in het Rijk overeenkomstig één van de bewijsmogelijkheden voorzien in artikel 9, 9/ van de voornoemde wet, alsook dient te bewijzen dat er duurzame sociale bindingen in het land werden ontwikkeld en er humanitaire redenen zijn voor regularisatie; dat het om cumulatieve voorwaarden gaat zodat de omstandigheden dat aan één van deze voorwaarden niet is voldaan, volstaat om vast te stellen dat de aanvrager niet in aanmerking komt voor regularisatie op basis van dit criterium; dat het voorgelegde huurcontract enkel de duur van de aanwezigheid in België kon bewijzen (art. 9, 9/), maar niet de wettelijk vereiste humanitaire redenen of sociale bindingen (art. 2, 4/); dat uit de wettelijke bepalingen niet kan worden afgeleid dat het bewijs van de duur van de aanwezigheid in België meteen de duurzame sociale bindingen aantoont; dat de “rechtspraak” van de algemene vergadering evenals de andere individuele beslissingen van de Commissie, waarnaar de verzoekende partij verwijst, de verwerende partij niet binden;

Overwegende dat slechts vier getuigenverklaringen met het oog op het bewijs van duurzame sociale bindingen werden voorgelegd aan de Commissie; dat alle andere bewijsstukken (waaronder andere getuigenverklaringen, bewijs van inschrijving bij de VDAB en voor een taalcursus) slechts na de kennisname van het advies werden voorgelegd aan de minister; dat de Commissie derhalve bij het totstandkomen van haar advies uiteraard geen rekening houdt met deze bijkomende stukken; dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij deze stukken niet reeds kon voorleggen aan de Commissie zodat de minister, zoals reeds gesteld, er dan ook niet toe gehouden is daar nader op in te gaan; dat tenslotte de verwerende partij een ruime appreciatiebevoegdheid heeft over de aan de Commissie voorgelegde verklaringen; dat de Raad van State slechts een marginale toetsing doorvoert en enkel een kennelijke onredelijke beoordeling zal sanctioneren; dat de verzoekende partij niet aantoont dat de beoordeling van de verwerende partij te dezen kennelijk onredelijk is; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat het bevel om het grondgebied te verlaten in feite is gesteund op de wettig bevonden weigering tot regularisatie; dat de verzoekende partij voor het overige geen middelen aanvoert die specifiek zijn gericht tegen dit bevel; dat, vermits het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing wordt verworpen, het beroep tegen het bevel hetzelfde lot dient te ondergaan;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig februari tweeduizend en vier, door

|       |               |                       |
|-------|---------------|-----------------------|
| de H. | E. BREWAEYS,  | wnd. kamervoorzitter, |
|       |               | staatsraad,           |
| Mevr. | V. VERTONGEN, | toegevoegd griffier.  |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. VERTONGEN.**

**E. BREWAEYS.**